

Blog nr.11
15 Oktober 2013
Onderwerp: Loslaten

De Kindercoach

Het lijkt wel een raadsel; Wat gebeurt er als een kindercoach zonder coachkinderen komt te zitten? Dan kakt hij in.

De inspiratiebron is er niet meer. Het vuur is eruit. Hij vraagt zich af hoe het nu verder moet.

De passie lijkt verdwenen en nu moet hij ineens gaan nadenken over het werven van klanten. Tot nu toe was dat nooit nodig geweest. Maar wat was er nu dan anders? En waarom meldde zich de klanten voorheen bij hem aan? Daar had hij nog niet over nagedacht en hij had er zeker nog nooit naar gevraagd.

Er zijn altijd pieken en dalen zoals er seizoenen in het jaar zijn. Zodra het eerste groen aan de bomen komt volgt de rest als vanzelf. Moet hij geloven dat het goed komt óf erin berusten dat er geen kinderen meer zijn met problemen. Ja, dat is het natuurlijk! Ouders kijken naar the Super Nanny en naar Derek Ogilvie dus de problemen zijn verdwenen als sneeuw voor de zon. Loslaten lijkt het sleutelwoord! De taak van de kindercoach zit erop, de missie is volbracht.

Zodra deze berusting een feit is gaat de telefoon. "Mijn dochter wil ineens niet meer naar school en ik krijg de reden er niet uit. De sfeer thuis is niet meer te harden en ik heb ook gewoon mijn baan. Kunt u haar misschien helpen?"

Maar natuurlijk, wanneer schikt het u?